

И дишашъ, дишашъ толкова свободно!
И самъ не вѣрвашъ, че това си ти.—

Лорѣ погледна другия въ очитѣ,
(тѣ бѣха толкова детински днесъ)
усмихна се и каза ужъ сърдито:
„Какъвъ си ти мечтателъ, Фернадесъ“.

На изтокъ гаснѣха звездитѣ. Мрака
отстъпваше въвъ паника,
безъ строй.

Сигналъ за бой!
Започваше атака. . .

